

offentlig Moral, er betydelig bedre end den journalistiske.

Jeg skal heller ikke komme langt ind paa det ærede Medlem fra Ringsteds Forhold til Pressens Udtalelser. Det ærede Medlem nægter at indlade sig her paa en Omtale af Presseudtalelser i al Almindelighed, og heri gør han sikkert Ret. Det er ikke heldigt, at saadanne Udtalelser i noget større Omfang blive dragne frem her i Tinget. Det ærede Medlem har ikke villet tage Ansvaret for det, jeg nævnede. I det Interview, som det ærede Medlem omtalte forleden, et Interview, som jeg ikke helt kan undlade at omtale, refereres der ved Siden af Ytringer, som nærmest maa henføres til det, der stod Dagen forud i det samme Blad, en Del Forhold vedrørende Finansudvalget. Spørgsmaalet om, hvad der er passeret i Finansudvalget angaaende Garnisonssagen, er refereret fra Finansudvalgets Forhandlinger i et Omfang, hvori den Slags Referater sjældent tidligere har fundet Sted om overhovedet nogen Sinde. Jeg synes for øvrigt, det kunde være heldigt, om man ventede med Diskussionen om det, som Finansudvalget havde til Forhandling, indtil Betænkningen forelaa her i Salen. Det har man nu ikke villet, man har refereret straks og paa en Maade, som jeg ikke kan godkende. Dette Forhold nøder mig til at dvæle lidt ved, hvad der i denne Sag er passeret i Finansudvalget. Jeg gaar ud fra, at hverken Udvalget, det høje Ting eller Offentligheden er tjent med en ensidig Fremstilling.

Jeg gør da opmærksom paa, hvad der for Resten fremgaar af forskellige Udtalelser fremsatte her i Salen, at den Skrivelse, som findes i Betænkningen Sp. 553ff., er fremkaldt ved en Forespørgsel, som blev fremsendt fra Finansudvalget til Krigsministeren den 24. November, i hvilken man udbad sig en Fremstilling af, hvad der hidtil i Henhold til den vedtagne Forsvarsordning var foretaget og anvendt i Retning af Arealerhvervelse, Nybygninger, Materialanskaffelser, Ordning af Garnisonsforholdene med videre. Den 7. December mødte saa Forsvarsministeren i Finansudvalget, med hvilket han havde udbedt sig en mundtlig Konference om Spørgsmaalet. Det er ikke ualmindeligt, at Ministrene møde i Finansudvalget for at konferere med Udvalget om en bestemt Sag, som de ønske at kende Udvalgets Stilling til. Den højtærede Forsvarsminister mødte altsaa den 7. December og medbragte den Skrivelse, som er

aftrykt, og som jeg nævnede før. I den hedder det i andet Stykke: „Idet Ministeriet skal oplyse, at de paagældende militære Myndigheder herfra ere beordrede til at indsende de saaledes begærede Oplysninger, for saa vidt angaar Arealerhvervelser, Materialanskaffelser med videre, skal man angaaende Ordningen af Garnisonsforholdene fremsætte følgende — — —“. Denne Skrivelse medbragte den højtærede Minister og fremsatte desuden en mundtlig Forespørgsel. Han ønskede at kende Finansudvalgets Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde indkvartere Soldaterne i de nye Garnisonsbyer i Kaserne eller efter Indkvarteringslovene hos Borgerne i Byen. Han oplyste under Forhandlingen herom, hvad det vilde koste at indkvartere i Kaserne, nemlig 608,700 Kr., og hvad Indkvartering hos Borgerne vilde koste, nemlig 471,000 Kr. Jeg og flere med mig erindre disse Tal. Ministeren nævnede disse Tal for at gøre opmærksom paa Forskellen i Omkostningerne, som altsaa var omtrent 137,000 Kr. Han udbad sig Finansudvalgets Opfattelse af dette Spørgsmaal, fordi han mente, at det var bedst at fremme Sagens Afgørelse saa meget, som det i Øjeblikket lod sig gøre, navnlig saaledes, at Byerne med nogenlunde Sikkerhed kunde træffe Foranstaltninger, som vare i deres Interesse, naar de skulde saa hurtigt som muligt have opført Kasernebygninger.

Dette Spørgsmaal blev derefter forhandlet i Udvalget. Det var ikke i nogen Maade Spørgsmaalet om, hvorvidt man overhovedet skulde flytte Garnisonerne, der blev ikke spurgt om andet og ikke refereret andet og ikke taget Stilling til andet end netop dette, om man vilde foretrække Indkvartering i Kaserne fremfor Indkvartering hos Borgerne. Dette Spørgsmaal forhandlede — Resultatet deraf er meddelt — ved den første Forhandling, da et æret Medlem af Finansudvalget (Rasmus Hansen) var til Stede; og udtalte sig imod Indkvartering hos Borgerne. (Stemme: Han udtalte sig mod Indkvartering i Kaserne). Jeg tror, det er rigtigt, at han udtalte sig mod Indkvartering hos Borgerne. Næste Dag, da der skulde tages Stilling til Sagen, var det ærede Medlem fraværende, og i Finansudvalgets Protokol blev der derfor kun tilført, at Indkvartering ved Statens Foranstaltning har overvejende Flertal. Saa vidt jeg ved, blev dette meddelt Ministeren mundtlig, men han ønskede — i hvert Fald blev det meddelt, at Ministeren ønskede det — skriftligt Svar. Det fik